

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๔๕

ฝ่ายปฏิบัติเทศน์สะดวง

วันนี้ตอนบ่ายโมงท่านเจ้าคุณธรรมบัณฑิต วัดโพธิฯ เดียวนี้ท่านเลื่อนขึ้นเป็นรองสมเด็จแล้ว เป็นเจ้าคุณอะไรไม่รู้จะ พาคณะบรรดาลูกศิษย์ลูกหาฝ่ายปริยัติมาวันนี้ เราก็จัดที่ต้อนรับที่ศาลาใหญ่เลย พระเณรจะมามากอยู่จะ จะไม่ด้อยกว่าวันที่ ๒๗ ที่พระกรรมฐานมานะ อันนี้เป็นฝ่ายปริยัติ ประชาชนก็คิดว่าจะมากเหมือนกัน เพราะทุกปีก็มามากเต็มไปหมดในป่า ใต้ถุนศาลานี้พระแน่นหมด ประชาชนจะอยู่ในป่าที่นี่เลยจัดใหม่ให้ออกไปข้างนอกให้อยู่ที่ศาลา เมื่อเวลาไม่พอก็ให้แตกกระจายออกไปตามทุ่งนาดีกว่าจะไปหลบซ่อนอยู่ในป่า เพราะคนมากเหมือนกัน นี่ฝ่ายปริยัติ เป็นพระมากไม่พ้นที่จะเทศน์แถวแนวของพระของการปฏิบัติของพระ จะไปอย่างนั้นนะ ถ้าฆราวาสเทศน์ไปแบบหนึ่ง ถ้าเทศน์สอนพระ พระมีแนวทางเดินยังงี้ ๆ ต้องก้าวอย่าให้ผิดทาง ทางที่ผิดอะไร ๆ บ้างก็บอกไป

อย่างที่เทศน์วัดภูริทัตตะ ปทุมธานีนั้นก็ แทนที่จะเทศน์คนจำนวนมากไม่นะ ตัดปุ๊บขึ้นพระเลย เพราะพระจำนวน โห้ย นำเป็นพันกระมัง อันนี้เราเห็นความมุ่งหมายของท่านที่ไปที่นั่น มุ่งหน้าจะไปฟังเทศน์เรา ส่วนประชาชนเขาก็ฟังกันอยู่เรื่อย ๆ ส่วนพระนี่นาน ๆ จะได้มาที่หนึ่งมาฟัง ท่านไปที่ปทุมธานีมากมาย เราพอตั้งปุ๊บก็ขึ้นเอนไปทางพระเลย อย่างน้อยไม่ต่ำกว่า ๖๐% นะ แล้วค่อยเอียงไปทางประชาชน จากนั้นไปแล้วก็เทศน์เกี่ยวกับประชาชนทั่ว ๆ ไป เป็นธรรมะภาคทั่วไป วันนั้นแยกเป็นสองภาค

เราพูดจริง ๆ เราอยากให้มีผู้ปฏิบัติให้เห็นผลจากการปฏิบัติของพุทธศาสนา ซึ่งเป็นศาสนาที่ยืนยันเรื่องมรรคผลนิพพาน ให้ได้ปฏิบัติให้ได้รู้ธรรมเหล่านี้เป็นขั้น ๆ ไป เราพูดจริง ๆ นะมันเป็นอยู่ในใจ จะว่าหาญมันก็เลยหาญ ว่ากล้าก็เลยกล้า เพราะความจริงบ๊อบเท่านี้ไม่ต้องหาใครมาเป็นพยาน ผางนี้ออกเลย นี่เราอยากให้เห็นผู้ปฏิบัติตามอรรถธรรมตั้งแต่พื้น ๆ ขึ้นไป พวกประชาชนก็มีผู้รักใคร่ไฝ่ธรรม ยินดีในทานในศีล ภาวนา ตามขั้นตามภูมิของตน เอาละที่นี้ผู้ปฏิบัติธรรมที่มุ่งหน้าต่อการปฏิบัติโดยถ่ายเดียว ฟังแต่ว่าโดยถ่ายเดียว ไม่ต้องเอางานการของฆราวาสญาติโยม ของโลกของสงสารมายุ่ง เพราะงานก่อนนั้นสร้างนี้เป็นเรื่องของโลกเรื่องของกิเลส ไม่ใช่เรื่องของพระ ไม่ใช่เรื่องของธรรม ให้มีแต่ผู้ปฏิบัติอย่างนี้

ออกมาจากป่าโน้น เขาถูกนี้ เพราะนั่นละเป็นที่จะตักดวงเอาอรรถเอาธรรมให้ ประจักษ์กับใจ ออกมาประกาศให้โลกเห็น เช่นเดียวกับพระพุทธเจ้าที่เสด็จออกมาจาก ป่ามาสอนโลก ที่นี้คณะนั้น องค์นั้น ๆ ออกมาจากป่าโน้น เขาถูกนี้ ที่นั่นที่นี้ ล้วนแล้ว ตั้งแต่บำเพ็ญเต็มหัวใจ ๆ มาตามชั้นภูมิของตัวเองที่ปฏิบัติได้นะ การปฏิบัติธรรมตาม แนวทางที่ท่านทรงแสดงไว้แล้วว่า สวากขาตธรรม ตรัสไว้ชอบแล้วนี่ คือทางนี้แนวเลย นะ แต่พวกปฏิบัตินี้มันเขว ๆ ออกนอกกลุ่มนอกทาง แล้วก็เอาความนอกกลุ่มนอกทางซึ่ง เป็นเรื่องของกิเลสมาโจมตีธรรม ว่าปฏิบัติไม่มีมรรคมีผล ไม่มีบาปมีบุญ ไม่มีมรรคผล นิพพาน มันเอาขวากหนามเอาถึงขยะอยู่นอกสายทางที่เพื่อมรรคผลนิพพานออกมา โจมตีธรรม

ใครก็เป็นอย่างนั้นชาวพุทธเรา พวกอื่น ๆ เขาไม่ค่อยพูด พวกชาวพุทธเรานี่มัน เป็นชาวผีโจมตีพุทธเสียเอง ตัวไม่ปฏิบัติแล้วไปให้คะแนนไปตัดคะแนนพุทธศาสนาซึ่ง เป็นศาสดาองค์เอกแล้วปฏิบัติมาถึงขั้นสลับสไล มันฟังได้ไหมพิจารณาซิ คนหนึ่งเอา แทบล้มแทบตาย ผลจึงประจักษ์เต็มพระทัยขององค์ศาสดามาประกาศธรรมสอนโลก เต็มด้วยมรรคด้วยผล มรรคผลนิพพานสมบูรณ์แบบ

พุทธศาสนาคือตลาดแห่งมรรคผลนิพพานร้อยเปอร์เซ็นต์ เสมอต้นเสมอปลาย ตลอดมา ขอให้เป็นผู้ปฏิบัติไปตามเถอะนะ ดีไม่ดีพระพุทธเจ้านิพพานแล้วจะมาประกาศ องค์ให้เห็น เอ้า ปฏิบัติตามธรรมที่ตถาคตสอนไว้ ถ้าผิดแล้วให้มาตีหน้าผากตถาคต เลย ถึงขนาดนั้นนะ ความทำลายแห่งความจริงของพระพุทธเจ้าที่ทรงประจักษ์ในพระ ทัยมาสอนโลก ที่นี้มันไม่มีผู้ปฏิบัติ ไม่ปฏิบัติก็มีแต่ความขี้เกียจขี้คร้าน ก็ทับถมโจมตี ไปด้วยความขี้เกียจของตนว่าปฏิบัติไปก็ไม่ได้ ดีไม่ดีทำบุญไม่ได้บุญไปอีกนะ แล้วทำ บาปไม่ได้บาป แล้วก็หมุนใส่บาปเข้าอีกจมลงไปอีก ทำบุญไม่ได้บุญไม่สนใจที่จะทำบุญ ทำกุศลที่จะขึ้นสู่มรรคผลนิพพาน ต่อจากนั้นมรรคผลนิพพานไม่มี มีแต่โจมตีธรรมของ ศาสดาองค์เอก

นี่พวกที่ออกอยู่ตามส้วมตามถ่าน นอกทางของศาสดาที่สอนไว้เพื่อมรรคผล นิพพาน มันอยู่ข้าง ๆ แล้วมันเข้ามาโจมตีศาสนา ทางเดินของพระพุทธเจ้าที่สอนโลก ให้พ้นทุกข์ ๆ มันเป็นอย่างนั้นนะ ที่นี้ไม่ปฏิบัติก็จะได้เห็นอะไร เช่นอย่างทางไปนี้ไป เมืองอุดรฯ ไม่มีใครไปมันก็ไม่ถึง ใครไม่ไปก็ไม่ถึงอุดรฯ ถ้าไปตามทางอุดรฯมันจะไป ไหน ทางปลีกทางแหวะท่านก็บอกไว้หมดแล้ว กรุณาอย่าทางเขาเขียนไว้ เรียกว่าเป็น ป้ายด้วยความปลอดภัยถึงจุดหมายปลายทาง เขียนป้ายไว้สองข้างทาง ๆ แยกนั้นไป นั้น ๆ ทำลูกศรแยกไว้ ไปอันนั้นไปตรงนั้น ลูกศรตรงแนว นี่คือสายทางที่จะไปสู่จุด หมายปลายทาง ถ้าเราเดินตามทางที่เขาติดไว้สองฟากทางนั้นแล้วจะถึงจุดที่หมาย

ธรรมของพระพุทธเจ้าก็ฉันนั้นเหมือนกัน ทางโล่ง บอกทางปลีกทางแฉะ อย่าออกทางนั้นอย่าออกทางนี้ ถ้าจะไปสวรรค์ปฏิบัติแบบนั้น ๆ ไปนิพพานก็มีแบบนั้น ๆ ถึงไม่มีลูกศรมันก็เป็นเครื่องเกี่ยวโยงกันไปอย่างนี้ ฟุ้งต่อมรรคผลนิพพานเป็นทางหลวงใหญ่ตรง

เราอยากเห็นผู้ปฏิบัติ มีแต่ผู้มาเหยียบย่ำทำลายพระพุทธเจ้านะ มากยิ่งกว่าที่จะส่งเสริมพระพุทธเจ้า ยอมรับบาปกรรมทั้งหลายตามทางของศาสดา แล้วมันมาลบบาปลบกรรม ลบอะไรทั้งหลายที่เป็นมงคลเสียหมด เอาตั้งแต่บุตรแต่คูโปะหัวมันแล้วไปที่ไหนมันก็มีแต่ความเดือดร้อน ความเดือดร้อนมันก็ไม่ตำหนิกิเลสว่าตัวหากหลงไปตามกิเลสมันก็ต้องจมละชิ มันต้องเดือดร้อนชิ มันไม่ไปโทษนะ มันกลับมาโทษธรรมอีกแหละ กิเลสมันหาแต่เรื่องโจมตีธรรม

เอาที่นี้สรุปเข้ามา เราอยากเห็นผู้ปฏิบัติ นี่ที่ว่าพระออกมาจากที่ต่าง ๆ เราเทศน์สอนโลกเราก็เทศน์พอแล้ว เข้า ๕ ปีแล้วนะ ตั้งแต่ก่อนจะเทศน์มาตั้งแต่ พุทธให้มันเต็มยศ ๒๔๙๓ เริ่มพระเณรเข้าเกาะ หลบหลีกเข้าไปในป่าในเขาที่ไหนก็ติดตามจนกระทั่งได้เกาะกันมาติดมา แล้วก็มาเอาโยมแม่บวช ก็เหมือนวันนั้นแหละ ผูกแม่ไว้แล้ว ลูกไม่ต้องผูกมันก็ติดอยู่นั่นเอง ลูกกับแม่ เอาแม่มาบวชมันก็พัน ที่นี้ก็ตั้งแต่นั้นมา เริ่มเทศน์มาตั้งแต่ ๒๔๙๓ หมู่เพื่อนติดตามตลอด ตั้งแต่กำลังเร่งความเพียร หมู่เพื่อนก็ติดตาม สลัด ๆ ๆ ไม่ยอมให้ใครติดตาม ไปคนเดียว ๆ ฟุ้ง ๆ ตลอดเวลา ท่านทั้งหลายฟังซิ นี่ละการปฏิบัติของเราเอาเป็นเอาตายจริง ๆ มาสอนโลกจึงสอนด้วยความอาจหาญชาญชัย สอนอย่างไม่สะทกสะท้าน

เมื่อก้าวเดินตามธรรมแล้วก็เห็นตามนั้น ๆ สงสัยที่ไหน ป้ายบอกไว้หมด เอาแยกไปที่ไหนมันก็เห็น ที่นี้เวลามีการเทศน์ว่าการเกี่ยวกับพระนี่ เราอยากให้พระมาก ๆ ตั้งแต่ผู้ปฏิบัติเป็นพื้น ๆ พระเรา แล้วเริ่มต้นตั้งแต่ประชาชนญาติโยมขึ้นไปมันจะเป็นเครื่องดึงดูดจิตใจอันนี้ ธรรมะอันนี้ออก ไม่ต้องบอกนะ เป็นขั้น ๆ ผู้นี้ปฏิบัติอยู่ในขั้นสมณะ ขั้นขั้นสมาธิ ขั้นขั้นวิปัสสนา วิปัสสนาเป็นขั้น ๆ ๆ จนกระทั่งถึงวิมุตติหลุดพ้น ให้มีเป็นขั้น ๆ ในหัวใจของพระมา คราวนี้จะออกเองพูดจริง ๆ นะ ก็มันรอจะออกอยู่แล้ว แล้วธรรมะนี้มันจะไหลไปเลยทีเดียว ไม่คายนะ

ท่านทั้งหลายให้ดูหน้าหลวงตาเสีย หลวงตามาโกหกท่านทั้งหลายหรือ มันไม่ไปไหนมันก็มองไปเห็น กางแหไปนี้ มองลงไปนี้ อันนี้ก็ชี้หม้ออันนี้ก็ชี้หามาแล้วมันจะทอดแหลงไปไต่ยังไถ กางไปก็เหนียวแขนเปล่า ๆ ก็ทิ้งแหแล้วนอนสบายเสีย ช่างโคตรมันเถอะว่าอย่างนั้น ถ้าลงตรงนี้ปลานั่นตรงนั้นปลานั่น ตีตน้ำขึ้นมาเป็นเหมือนจรเข้ขึ้นฝั่งเลย แหที่กางไว้แล้วพันกันเลย ๆ ธรรมนี้เหมือนกับแหกางเอาไว้ ที่ว่าปลานั่นหมาย

ถึงผู้ปฏิบัติทั้งหลาย เป็นชั้น ๆ มาแล้วอันนี้จะวิ่งถึงกันออกกันผิง ๆ เปิดโล่ง ๆ มรรค
 ผลนิพพานมีหรือไม่มี ๆ ประกาศไปในตัวเอง พระพุทธเจ้าสอนมาอย่างนี้ นี่ปฏิบัติมา
 อย่างนี้ เห็นอย่างนี้รู้อย่างนี้ ออกรับกันปึง ๆ เลย

นี่ธรรมพระพุทธเจ้าอัตถ์อันตันใจที่ไหน ครอบโลกธาตุนั้น เมื่อไม่มีก็เหมือนน้ำ
 เต็มถึง สะอาดสุดยอดแล้วน้ำเหล่านั้นไม่สมควรที่จะชะล้างสิ่งสกปรกที่ไม่เหมาะสมกับ
 กับน้ำ น้ำก็ต้องเก็บไว้อย่างนั้น เมื่อถึงกาลอันควรน้ำกับสิ่งที่จะชะล้างกันมันจะออกหา
 กันทันที ๆ ดีไม่ตีคว่ำถึงเลย อันนี้ก็เหมือนกัน ธรรมพระพุทธเจ้าเป็นธรรมที่คว่ำพระ
 ไตรปิฎกเลย ออกมาสังเคราะห์สัตว์โลก ไหลเข้าสู่หัวใจสัตว์โลก สัตว์โลกมองเห็นบุญ
 เห็นบาปเห็นอรรถเห็นธรรมตามทางศาสนาแล้วก็ยังมีกำลังใจของคนเรา เมื่อมองไปไหน
 ก็มีแต่ความมืดความบอด ฟังอะไรก็มีแต่เรื่องพินเรื่องไฟมาเผาไหม้กัน ไม่ได้มีความ
 รื่นเริงบันเทิงที่เกิดจากกิเลสตัวที่โลกเป็นบ้ากับมันนั้นมันนิตหนึ่งเลย เกิดจากธรรมแต่
 ไม่สนใจกับธรรม ธรรมก็ไม่มีชี

เข้าที่นี้สรุปลงไป ผู้ครองอรรถครองธรรมผู้มีความสงบเย็น เวลาอยู่ในแดน
 พุทธศาสนาของเรา ขอชี้เลยว่าอยู่ในวงปฏิบัติ ท่านอยู่ในป่าในเขาตรงไหนเงียบ ๆ นั้น
 ละท่านครองอรรถครองธรรม ท่านปฏิบัติรักษาใจตัวดีตัวดีตามอำนาจของกิเลสใ
 ไป ๆ ท่านดีดื้อ ๆ ท่านสงบร่มเย็น อยู่ในป่าในเขาเงียบ ๆ เหมือนผ้าขี้ริ้วแต่เป็น
 ผ้าขี้ริ้วห่อทองของผู้ปฏิบัติเพื่ออรรถเพื่อธรรม มีอยู่ทุกแห่งในวงปฏิบัติ เฉพาะอย่างยิ่ง
 สายหลวงปู่มั่นเรา นี่ละผู้ดีดวงมรรคผลนิพพานท่านเงียบ ๆ นะ นู่นเวลาไปถึงครูบา
 อาจารย์ออกมาถึงรู้ องค์นั้นปฏิบัติอย่างนั้น ๆ องค์นั้นเป็นอย่างนั้น ๆ นี่เป็นผลออกมา
 แล้ว ทางนี้ก็ออกรับกันปั๊บ ๆ ๆ พอจบนั้นก็เงียบ ออกไปหาประชาชนญาติโยมก็หลับหู
 หลับตาไปเสีย เขาบอดเราก็บอด เขาหนวกเราก็หนวกเหมือนไม่รู้ไม่ชี้ พอถึงที่จะเปิด
 เปิดออกเลย

นี่ละธรรมของพระพุทธเจ้าคงเส้นคงวาหนาแน่น เปิดอ้าอยู่ตลอด ทำทาย ว่า
 ธรรมนี้ผิดหรือถูกปฏิบัติไปซิ ถ้าตถาคตซึ่งปรารถนามาตั้งที่อสงไขยผิดไปแล้วให้เอา
 พระพุทธเจ้าทั้งหลายมาฆ่าจมนทะเลให้หมดเสีย แต่น้องค์ไหนก็แบบเดียวกันหมด รู้
 อย่างเดียวกันเห็นอย่างเดียวกัน จำกันไปหมดแล้วจะเอาองค์ไหนมาลงทะเล นอกจาก
 เอาพวกเราที่หูหนวกตาบอดนี้ลงไปให้หมด หมูหมาเปิดไก่อมันเลี้ยงไว้ที่บ้านที่เรือนเอาลง
 จมนทะเล มันโง่เหมือนเจ้าของมัน เอาลงทะเลให้หมด เหาอยู่บนหัวเอาลงไป ให้มันไป
 ด้วยกันกับผมเจ้าของ เท่านั้นเองถึงจะเหมาะ

ที่จะเอาพระพุทธเจ้ามาลงทะเลหลวง ว่า สอนไม่ถูกต้องตามอรรถธรรมนี้ไม่มี
 เราตัวเท่าหนูนี้รับปั๊บหมดเลยที่เดียวนะยอมกราบพระพุทธเจ้า ก็พระองค์ตรัสรู้มานี้

พอจ้ำขึ้นไปน้ำมันเป็นทะเลหลวงไปหมดเลย พระพุทธเจ้าองค์ไหน ๆ เหมือนเราดูน้ำในมหาสมุทร มือจ๋อลงไปบีบน้ำมันกระเทือนถึงมหาสมุทรทั้งหมดเลย จ๋อลงไปก็หมายถึงว่าตรัสรู้ธรรมบั้งเท่านี้ กระเทือนพระพุทธเจ้าทั้งหลายซึ่งเป็นเหมือนกับน้ำมันมหาสมุทรแล้วจะไปถามพระพุทธเจ้าหาอะไร มือเราจ๋อลงไปมหาสมุทรถามหาสมุทรทำไม ก็แบบเดียวกันนั่นแหละ

นี่ละธรรมพระพุทธเจ้าสด ๆ ร้อนอยู่อย่างนี้ มันหุหนวกตาบอดพวกเรา มันจะพากันจมด้วยอำนาจของกิเลส มันไม่ยอมเข็ดยอมหลาบนะไอ้เรื่องกิเลสทรมาณคนนี่ ธรรมะตั้งขึ้นเท่าไรมันก็ไม่ยอมฟังเสียง แล้วจมไป ๆ ดีไม่ดีเก่งกว่าศาสดาเสียอีก มาขัดขวางศาสดา มาตัดทอนศาสดา มาตัดคะแนน ที่ให้คะแนนไม่ค่อยมีนะกิเลส มีแต่ตัดคะแนน ๆ เหยียบจมลงไปเท่านั้น ธรรมท่านเป็นของบริสุทธิ์ที่สุดส่วน คำว่า สวากขาตธรรม แปลว่าอะไร แปลว่าตรัสไว้ชอบแล้ว ทุกแง่ทุกมุมไม่ว่าธรรมชั้นใดภูมิใด ตลอดถึงนรกอเวจีขึ้นมาถึงแดนนิพพาน ไม่มีบกพร่องเลยในธรรมพระพุทธเจ้า ทรงรู้ทรงเห็นหมด สอนตามนั้นเลย เป็นขนาดนั้น แล้วจะไม่เรียกว่าสวากขาตธรรมตรัสไว้ชอบได้ยังไง ไม่มีผิดมีพลาด

พากันตั้งใจประพฤติปฏิบัตินะ นี่พระท่านมานี้มาทางฝ่ายปริยัติก็จะเทศน์สอนธรรมดา ทางฝ่ายปฏิบัติเราอยากพบอยากเห็นฝ่ายปฏิบัติ ปฏิบัติมาเมื่อธรรมมีธรรมเข้ามากการเทศน์สะดวก คือเทศน์ตามหลักความจริงฟุ้ง ๆ เลย เทศน์ทั่ว ๆ ไปสะเปะสะปะ เป็นอย่างหนึ่งนะ ตีทางนี้บ้างตีทางนั้นบ้าง ครั้นตีแรงไปจะถูกหัวเด็ก ตีแรงไปอีกจะถูกหัวคนแก่ ที่นี้ตัวมหาโจรมันแอบอยู่หัวเด็กมันก็ตีไม่ถูกมันละชิ มันก็สนุกพองตัว ถ้าตีผู้ที่ต้องการอรรถธรรมอย่างจริงจังแล้วใส่ผาง ๆ กิเลสตัวไหนพังเลย ๆ ต่างกันนะ

นี่เราก็เทศน์สอนโลกมากำลังจะถึง ๕ ปี แกงหม้อใหญ่สอนมากที่สุด แกงหม้อเล็กคือสอนพระเจ้าพระสงฆ์มีจำนวนน้อย ตามสถานที่ที่มีพระตั้งใจปฏิบัติ ธรรมะเหล่านี้จะออกเอง ๆ ถ้ามีแต่พระปฏิบัติล้วน ๆ นี่ฟุ้งเลยทีเดียว นี่มีหรือไม่มีธรรมอยากว่าอย่างนั้นนะ พากันจำเอานะ

สรุปทองคำเมื่อวานนี้ได้ ๑ บาท ๔๖ สตางค์ ดอลลาร์ได้ ๒๕ ดอลลาร์ วันนี้ตั้งเค้าแล้ว ๕ บาทแล้วนี่นะ ขึ้น ๕ บาท ๖ บาทแล้วนะ เข้าใจหรือ ๕ - ๖ บาท พวกนี้มันไม่มีวาสนาไม่ได้ยินนิทาน ๕-๖ บาท ได้ยินไหมพวกแถวศาลา เราจะเล่านิทาน แม้แต่ผู้ว่าฯ ก็ไม่ได้ยิน อยว่าแต่พวกลูก ๆ หลาน ๆ เลย ผู้ว่าฯ ก็ไม่ได้ยิน นิทานอันนี้นะ นิทานนี้ขบขันดี ฟังนะ เอ้าเริ่ม นี่ บ้านหนองกะปาด บ้านทุกวันนี้ก็ยังอยู่นั้นนะ เรียกว่านิทานสด บ้านหนองกะปาด เขาเลี้ยงวัวฝูงไว้เต็ม ที่นี้พวกพ่อค้าเขาก็ไปซื้อวัว บ้านของภาค

อีสานส่วนมากมันสูง พวกวัวพวกควายอยู่ใต้ถุน ช้างบนคนอยู่ ไม่เหมือนทุกวันนี้ ที่นี้เลี้ยงวัวฝูงไว้เต็ม พวกพ่อค้าเขาก็มาซื้อวัวฝูงละชิ เขามาต่อรองกัน

ทางเจ้าของบ้านจะเอา ๔ บาท ทางผู้ต่อเขาให้ ๓ บาท ตัวหนึ่ง ๆ ให้ ๓ บาท ตัวขนาดไหนเขาก็ให้ตามนั้น พ่อค้าเขาให้ตัวหนึ่ง ๓ บาท ที่นี้เจ้าของวัวก็จะเอา ๔ บาท ๆ นึ่ง ๆ แบบนี้ ให้ดูตัวอย่างนะ นึ่งแบบนี้แล้วปล่อยทำด้วย นึ่งอยู่บนชาน ชานนี้เข้าในบ้านในเรือน พอเมียขึ้นมาแล้วทางนี้ก็ชดกันอยู่ คนนั้นจะให้ ๓ บาท คนนี้จะเอา ๔ บาท เมียมันขึ้นมาละชิที่นี้ พอขึ้นมาเห็นทำฝั้ว นายชาวบ้านเขาเลยขยิบตาใส่ฝั้ว ฝั้วยังไม่รู้ตัวยัง ๔ บาท ๆ อยู่ ฝั้วพอเห็นเมียขยิบตาใส่ นึกว่าเมียให้ขึ้นราคา พอเมียขยิบตาแล้วเมียก็เข้าในเรือน ทางนี้ก็ว่า ๔ บาทที่แรกนะ พอเห็นเมียขยิบตาก็ ๕ บาท ๆ ขึ้นเลย ๕ บาท ๆ

โธ้ย.มันพูดยังไงตั้งแต่ ๔ บาท ก็ยังลงกันไม่ได้ มันยังงัยกันนี้ มาขึ้น ๕ บาท ๖ บาทยังงัย ไปละพวกเรา เขาก็เลยลงไป พอเขาลงไปแล้วเมียก็ออกมา ที่เขาให้ ๓ บาท มันก็ควรขายแล้วทำไมไม่ขายให้เขาเสีย ก็แกขยิบตาใส่ฉันก็นึกว่าให้ขึ้นราคา ฉันก็ขึ้นราคาละชิ ขยิบตาชิก็ปล่อยทำให้เขาเห็น มันอายเขา โธ้ย.เสียตาย ๆ เขาไปแล้ว ตกลง ๕ บาทก็ไม่ได้ ๖ บาทก็ไม่ได้ เอาละจบแล้ว นี้ได้ทองมานี้ ๕ บาท ๖ บาท เท่านั้นแหละ เอละพอ

อ่านธรรมะหลวงตามันต่อวัน ได้ทางอินเทอร์เน็ต www.luangta.com